

prepovedi, za posebno rastlinje izdanih na podstavi zakona z dne 3. aprila 1875. l. (drž. zak. št. 61). 143. Zakon z dne 15. junija 1890. l. o izpremeni zakona z dne 27. junija 1885. l. (drž. zak. št. 3 od l. 1886.) o naredbah proti razširjanju trtne uši. 144. Ukaz finančnega ministerstva z dne 6. julija 1890. l., kako izvršiti zakon z dne 15. junija 1890. l. (drž. zak. št. 143) o neki izpremeni v zakonu z dne 27. junija 1885. l. (drž. zak. št. 3 od l. 1886.) o naredbah proti razširjanju trtne uši. 145. Ukaz ministerstev za notranje stvari, trgovino in finance z dne 9. julija 1890. l. o prepovedi, izvažati iz Egipta cunje in cape, ki so namenjene za trgovino. — Kos XXXIX. Izdan in razposlan dne 22. junija 1890. 146. Zakon z dne 18. junija 1890. l., da se menoma oddá nepremična državna lastnina v Inspruku. 147. Ukaz ministerstev za notranje stvari, pravosodje, trgovino in poljedelstvo z dne 21. julija 1890. l. o neki izpremeni v določilu o prometu s kladnimi svinjami iz Galicije na Prusko, podanem v ministerstvenem ukazu z dne 1. julija 1890. l. (drž. zak. št. 128).

Drobne vesti.

V Ljubljani, dne 15. decembra 1890.

— (Iz kronike društva „Pravnika“). Društveni odbor imel je v svoji zadnji seji čast, da je vsprejel v društvo po smislu pravil novega člana, predsednika deželni vladi kranjski, Andr. barona Winkler-ja. Društveni načelnik je nadalje poročal, da se deželni predsednik baron Winkler živo zanima za trud društva okolo nove nemško-slovenske pravne terminologije in da je pripravljen posvetiti svoje proste moči tej društveni reči. Odbor je vzel to radostno na znanje, svest si izborne podpore, katera se tu obeta naši terminologiji, in naložil je načelniku in tajniku, da v imenu odbora razložita deželnemu predsedniku načrt, po katerem odbor sedaj vodi delo za terminologijo. Ob enem razgovarjal se je o tem, kako daleč je uže dospelo izpisovanje zakonikov za terminologijo. Ker uže koncem tega meseca poteče dotični postavljeni rok, ne da bi bilo pričakovati do tja vseh izpiskov, zato je sklenil odbor v društvenem glasilu priobčiti opomnje, katere glej spodaj. V isti seji je bilo tudi ustno poročilo o načrtu, podanem od jednega odbornika za peticijo, katero naj bi društvo do pravosodnega ministerstva obrnilo zaradi jezikovne enakopravnosti po sodnih uradih. Razgovor in sklepanje o tem načrtu se je odložilo. — Po naročilu odbora poklonila sta se dné 7. t. m. društveni načelnik in tajnik deželnemu predsedniku baronu Winkler-ju zahvalit ga za pristop v društvo ter za obljubljeno podporo pri sestavi društvene terminologije. Deželni predsednik je pohvalil razloženi mu načrt ter zagotavljal, da mu bode posebno veselje sodelovati pri tem važnem začetku, zlasti kar se tiče terminov iz upravne prakse in dovolil je, da mu smé društveni odbor poročati o napredovanju dotičnih priprav in na-

daljnem načrtu. — Dne 10. t. m. imelo je društvo „Pravnik“ svoj prvi shod v tej zimski dobi pri „Slonu“. Zbralo se je 20 članov, katere je srčno pozdravil društveni načelnik dr. Papež, naglašujoč koristi društvenih shodov. Obvestil je shod tudi o zadnjih društvenih dogodkih, o katerih zgoraj poročamo, in shod je vzel vse to odobrujoč na znanje. Lepo je na to poslal shod odbornik dr. Kavčič s svojim govorom, kateri priobčujemo v današnji številki. Videti je bilo, da se zbor ujema z govornikovimi živahno izraženimi nazori. V razgovoru o tem je član dr. Krisper naglašal, da za osnovo pravnega učilišča, kakeršno priporoča dr. Kavčič, ne bi bilo treba jemati dokazov iz polupreteklega časa, ampak takšno praktično osnovo priporoča dotična znanost — knjiga dr. Burckhardtova — za bodočnost, za vseučilišča sploh. Član svetnik Pleško je opozarjal, da je bilo nekaj takega, na kar se sedaj pod imenom pravne akademije teži, uže v ukrepu grofa Hohenwarta, ki je kot tedanji načelnik Dunajske vlade hotel Slovencem takšno praktično učilišče zvezati z vseučiliščem Graškim. Odbornik dr. Majaron se je izjavil, da društvo „Pravnik“ v tej važni stvari ne boji pasivno, nego naj smatra za svojo stvar, da vprašanje na vse strani prouči; zato predlaga, naj se odbor naroči, da na prihodnjem občem zboru društva predloži poročilo o tej stvari, katero se potem odobreno napoti do vladnih faktorjev. Ta predlog je zbor soglasno odobril. Načelnik dr. Papež je na to izrekel zahvalo govorniku dr. Kavčič-u in završil zborovanje. — Prihodnji društveni shod bode začetkom drugega meseca.

— (Osobne vesti.) Naslov in značaj dvornega svetnika dobila sta višja državna pravdnika: dr. V. Leitmaier v Gradcu in M. Urbančič v Trstu. — Imenovana sta vladnima svetnikoma deželne vlade v Ljubljani okrajna glavarja F. Šašel in dr. F. Zaplotnik. — Naslov in značaj vladnega svetnika dobil je okr. glavar I. Mahkot v Ljubljani.

— (K slovu pravni terminologiji.) Izpiske zanje so od zadnjih doposlali gg.: dr. Jak. Kavčič, drž. pravdnika namestnik in dr. Vl. Žitek, odv. kandidat v Ljubljani; dr. K. Gestrin, dež. sod. svetnik, K. Pleiweiss, not. kandidat in dr. Fr. Prevc, odvet. kandidat v Novem mestu; A. Pešec, not. kandidat v Zatičini. — V imenu odbora društva „Pravnika“ naznanjamo naslednje: Dasi smo uže blizu konca leta, vendar še ni došla pričakovana množina izpiskov za terminologijo. Odbor uvideva, da je marsikomur težko bilo prirediti dosedaj potrebno gradivo. Vendar pa meni, da bode vsakodur izmed naprošenih sotrudnikov do konca januarja ali srede februarja doposlal svoje zdelke. Stvar je jako resna in ne dá se veliko več odlašati. Kedor pa ne bi nikakor mogel zmagati dela, izporoči naj to takoj odboru, da delo oddá drugam. Ker so nekateri letniki državnega zakonika jako obsežni, pripravljen je odbor drugo polovico prepustiti drugi moči, ako se mu takšna želja naznani. Vse to zategadelj, ker nam mora biti do tega, da se te priprave hitro dovrše in da dobode dotična komisija popolno gradivo v obdelovanje. Pri tem seveda ne sme temeljitost izpiskov prav nič trpeti. Izpisavati je vse termine in vse fraze brez razlike in ne samo glede na jedno pravno stroko; izpuščati ni ničesar, niti kritično prebirati, nego zapisati je vse in tako, kakor se najde. Prosimo, da se vsakodur natančno in tesno drži dotičnega navodila,

katero je sestavljeno po najboljšem predarku in to se najboljše razvidi iz izpisov, kateri so res izdelani na njegovi podstavi.

— (Mali slučaji.) a) K uporabi dv. dekr. z dne 26. aprila 1822: V postopanju o tem, ali je glavno prisego, spoznano pokojnemu tožencu, smatrati za storjeno na podlogi „speciei facti“, vložil je tožitelj ničnostni rekurz zoper odlok, s katerim je prvi sodnik dopustil dokazovanje po pričah o okolnosti „speciei facti“. Višje dež. sodišče v G. je ta rekurz z odločbo z dne 18. dec. 1889, št. 11668 zavrglo glede na to, da naj se po dv. dekretu z dne 26. aprila 1822 vprašanje, je li z razsodbo spoznano prisego smatrati za storjeno ali nestorjeno, obravnava pri naroku in odloči z odlokom, tako da glede oblike, kako naj se tu dopusti dokaz po pričah, ni uporabljati določil § 136. obč. sod. r. in dv. dekr. z dne 22. junija 1835, št. 42 zb. pr. zak., in glede na to, da se prav tako tudi iz izločenja nekaterih dokaznih členov ne more snovati ničnost odloka, kateri določa zaslišanje prič. b) Pristojbinska slučajja. I. A je tožil B-a na plačilo v znesku 100 gld. Pravomočno je bil tožitelju le prisojen znesek 40 gld., ter je bilo izrečeno, da mora vsaka stranka trpeti svoje stroške. Prosil je tožitelj izvršilne rubežni in cenitve premoženja dolžnikove imovine zaradi pripoznanega zneska 40 gld. ter kolekoval prošnjo, oziroma vsak njen prepis s kolki po 12 kr. C. kr. finančno okrajno vodstvo ukazalo je prosilcu, da naj doplača še za vsak prepis 24 kr., ker je bilo prošnjo kolekovati s kolki po 36 kr. Pritožbo, ki se je skli evala na zakon z dne 29. februarja 1864, št. 20 drž. zak., češ da je vloge v prepirnih rečeh, ako vrednost prepirnega predmeta ne presega 50 gld., kolekovati samo samo s kolegi po 12 kr., zavrglo je c. kr. deželno vodstvo, ter izreklo, da v tem slučaju odloča le prvotni znesek (100 gld.). II. A zarubi svojega dolžnika B-a zaradi dolžnih 53 gld. Po izvršeni rubežni plači dolžnik toliko, da je le še ostalo 9 gld. na dolgu. Zaradi teh dolžnih 9 gld. prosi A izvršilne prodaje zarubljene nasprotnikove imovine ter prilepiti na prvopis te prošnje kolek za 1 gld., na druga dva prepisa kolek po 12 kr. C. kr. finančno okrajno vodstvo zahtevalo je od prosilca, da naj doplača še za dva prepisa imenovane prošnje po 24 kr., skupaj 48 kr. Pritožbo, ki se je sklicevala na zakon z 29. febr. 1864 št. 20 drž. zak., zavrglo je c. kr. finančno deželno vodstvo ter izreklo, da prvotni prepirni znesek (53 gld.) velja tudi za naprej, da je bilo zaradi tega prošnjo kolekovati s kolki po 36 kr.

